

Forårets sange

Fællessang i Hesselbækpark 23. maj 2012

1. Det er i dag et vejr

Tekst: Ludvig Holstein (1864 - 1943) 1895
Mel.: Poul Schierbeck (1888 - 1949) 1939

1. Det er i dag et vejr, et solskinsvejr!
O søde vår, så er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at det var vinter,
nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til én, som jeg har kær.

Hun købte af de hvide og de blå
hun købte af de smukkeste, hun så.
Det er i dag et vejr! Og solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse minder,
dem ta'r jeg med til den, jeg tænker på.

Og de kom svævende i ring og rad.,
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er i dag et solskin uden mage!
Og jeg har solskin nok til mange dage,
og jeg må kysse hvert et lille blad.

Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med hyacinter!
Min ven, nu glemmer vi, at det er vinter!
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr-!

2. Anemonesangen

(Fra Ronja Røverdatter)
(Tekst og musik: Sebastian 1991)

Dagen er så fuld af anemoner -
fuglefløjt og farvespil i lyse kroner.
Natten fuld af farlige dæmoner,
spøgefugle, troldemænd og heksekoner.
Åh anemoner -
dækker hele jorden li´ som sne.
Åh anemoner -
snart får jeg vel sommeren at se?

Dagen er så travl for de forfløjne,
alle de forpjuskede og næsten nøgne.

Natten er så fuld af gule øjne,
dér i mørket, dér på himlen, - alle vegne.
Åh anemoner -
lad mig sove i den hvide seng.
Åh anemoner -
under stjerner i en blomstereng.

3. Kom maj, du søde milde

Tekst: C. A. Overbeck 1781 (da. v. C. Jæger)
Melodi: W. A. Mozart, 1791

Kom, maj, du søde, milde!
Gør skoven atter grøn,
og lad ved bæk og kilde
violen blomstre skøn.
Hvor ville jeg dog gerne,
at jeg igen den så!
Ak, kære maj, hvor gerne
igen i marken gå.

Om vint´ren kan man have
vel mangt et tidsfordriv.
Man kan i sneen trave,
å ja, et lystigt liv.
har leg af mange arter,
især ved juletid, -
vel også kanefarter
på landet hid og did.

Men når sig lærker svinge
mod sky med lifligt slag,
på engen om at springe
det er en anden sag!
Men nu min kæphest rolig
i krogen hist må stå,
thi uden for vor bolig
man kan for søl ej gå.

Du derfor smukt dig skynde,
kom, kære maj, o kom,
at snart vi kan begynde
på marken vor springom.
Men frem for alt du mange

violer tage med,
og nattergalesange
- og kukkeren tag med!

4. Lange Oluf

Tekst og melodi: Hermann Brüsch ca. 1976

På en vejkant, under grene
Sidder jeg, så helt alene,
Tygger på et kløverblad
Og føler mig så sommerglad!
Kartoffelblomst og Harefod,
Den danske muld er blød og god,
Og solen kysser kinden,
Og dagen snurrer rundt.
Og uret går som vinden!
Og frihed - det er sundt!
Man maler med de lyse farver;
Gammel vagabond!

Jeg vil leve alle dage,
Spise godt af livets kage,
tygge på det gyldne korn
Og blæse ned i tyrens horn.
Ja, hønsetyv og hanefuld,
Den danske snaps er alt for god!
Og solen kysser kinden...

Lange Oluf bli'r jeg kaldet,
Himmelhøj og dejligt skaldet,
Se, mit slot, kom indenfor
Ja, se dig om, her bor jeg godt.
Nej, ingen væg og intet tag
Og sikke højt en sommerdag,
Hvor solen kysser kinden....

5. Noget om skærsommernætter

Melodi: Mogens Jermiin Nissen

Tekst: Halfdan Rasmussen
(Fra "Tosserier 3", 1953)

Nu nejer blomsterne. Og geden bræger
vemodigt, mens den ber sin rosenkrans.
På Kongens Nytorv sidder Oehlenschläger
og tænker på, at snart er det Sankt Hans.
I Vinje sidder Vesaas, der er nordmand,
og nynner Solveigs sang. I Malmø ser
hr. Svensson op mod himlen fra den jord, han
måske skal himle fra om tre kvarter.

Jeg ligger her, hvor natten dugger ruden,
og tænker på dem alle, men især
på den, hvis skygge danser over puden
og under mine hænders pilgrimsfærd.
Hun dufter grønt af kløver. Hendes læber
er vilde jordbær. Og jeg plukker løs.
Skønt jeg har læst en del om kys der dræber,
er jeg i grunden ikke spor nervøs.

Hvad ved vi om hinanden? Vesaas standser
sin sagte nynnen. Oehlenschläger glor
på Nyhavns Don Juan og førstedanser,
der hiver dagens kæfert overbord.
En tagsten rasler ned i Hamnegatan,
det sted i Malmø hvor hr. Svensson står.
Nu ligger han og mumler sgu og Satan -
med alle himlens stjerner i sit hår.

Jeg ser på Sirius, der løfter rummet
og mætter det med tusind somres vejr,
mens pigen ligger sval og sammenkrummet
med mælkevejen mellem sine tæer.
Her hviler vi, et hundredtyve kilo -
formummet drøm og drift fordelt på to,
og tænker på, at Venus var fra Milo,
men har en datter her på Nørrebro.

Nu gaber Vesaas træet i Ytre Vinje
og klapper Halldis på det runde knæ.
Nu nynner Oehlenschläger denne linje:
Vort gamle Danmark skal bestå så læ...
Nu opgi'r fire skånske nervelæger
hr. Svensson, som var død på et kvarter.
Nu sover blomsterne, og geden bræger,
og holder mund og bræger ikke mer.

Jeg vender mig i sengen, før jeg sover.
Så sover jeg og vender mig påny.
En Fordvogn kører Svenssons kone over,
så hun kan møde ham før morgengry.
En pige står i mørket. Blæsten kommer
og griber hendes hånd og vandrer hjem,
mens alle træer synger om skærsommer...
Mit hjerte flyver stille efter dem.

6. Søren Bramfris Lærkesang

(Nu går våren gennem Nyhavn)

Tekst: Sigfred Pedersen
Melodi: Niels Clemmensen

Nu går våren gennem Nyhavn
fra Shanghai og til kahyt.

Nu har solen gule unger
i hver skimlet regnvejrsnyt
Alle havnens søde piger
drikker forårguden til.
Vi har øl i stride strømme,
vi har sang og banjospil.

Se en fugl har bygget rede
her ved Sørens brede bryst;
blot en lille lommelærke,
men hvor kvidrer den med lyst!
Sæt dig her ved Sørens side,
hvis du ikke har kredit.
Køb du kuns din flade kaffe, -
jeg skal fylde den med sprit

Hvad er vint´rens golde glæder
imod vårens kåde leg?
Jeg vil elske hundred piger -
jeg skal gemme en til dig.
Men når beverdingen lukker,
og de glider to og to,
går jeg ad en hønsstige
til Katinkas kyske bo.

Hun kan ordne Søren Bramfri
- uden vals og store ord.
Hun kan glatte pandens rynker,
hun kan tømme lommens foer.
Og hver gang jeg slår på tæven,
kan hun tæmme min fysik
med et lille tjat på kinden
og en ekstra gikkernik.

Kom min søde Nyhavns pige
lad mig elske dig i nat!
Se en simpel hønsstige
har til himlens dør jeg sat.
Jeg kan sprænge alle skranker,
jeg kan bryde alle bånd.
Men i aften bliver jeg stille,
blot du ta´r min store hånd.

7. Noget om stjernefangst

Tekst: Halfdan Rasmussen (fra "Tosserier" 1951 ff.)
Melodi: Mogens Jermiin Nissen

Natten er så stille
som en lille fugl, der tier,
Det er ikke ilde
med en sådan stille stund
Tusind blanke bølgers
spilledåsemelodier
Toner ind mod kysten fra
Det åbne Øresund.

Bølgerne er kolde
Og i månelys formummet.
Månens lille jolle
Driver stille ind på land,
Ta´r en blå konkylie med
Og stævner ud i rummet -
På den øde mole
Står en lille, salig mand.

Det er mig, der står der.
Jeg har stjernes kud i lommen
Himmelske akkorder
Fylder hjertets stilhed ud.
Den jeg står og venter på
Er endnu ikke kommen
Hun går nemlig osse rundt
Og fanger stjernes kud.

Se, hun vandrer roligt
På en spinkel månestribe,
møder mig fortroligt
Med et kys, som siger pling!
Ta´r et lille stjernes kud
Og putter i min pibe,
Hvor der bor en lille sol,
Som fylder ingenting.

Alt hvad jeg kan sige
Er hurra! - men ganske stille,
Mens min søde pige
lægger øret til min mund.

Og jeg hvisker atter
Et hurra, der er så lille
Som det sagn om Abraham,
Der sad i Mamrelund.

Sådan går vi begge
Gennem mange tusind nætter,
Hvor de grønne hække
Dufter sødmefuldt af maj.
Alle vore stjernesked
Har himmelske dubletter,
Så hvis du vil ønske,
Er der osse et til dig.

8. Se, det summer af sol

(Majvise)

Melodi: Stephen Foster 1856, "Gentle Annie"
Tekst: Holger Drachmann (1897)

Se, det summer af sol over engen
honningbien vil fylde sin kurv
og der pusles ved bordet og senge
af den fattigste sissen og spurv
og der jubles hele dagen,
men mod kvælden bli'r alting så tyst
våren synger sin sang, det er sagen
og mit hjerte bli'r voks i mit bryst.

Der er sølvklang i majbækkens vove -
gyldent skær gennem aftenen lang,
hver en grøft bliver blomstrende skove
langs den kornrige, bølgede vang.
Disse bølger, oh, de stiger
med min sjæl over solskyens rand, -
rundt i verden er dejlige riger, -
ingen vår som en maj i vort land!

9. Forårsdag

Tekst og melodi: Anne Linnett

Du ved det sikkert allerinderst inde
selvom jeg sjældent bruger store ord
Du ved, at du er den der gennem livet,
og stadig i mit hjerte bor.

Jeg ved at al min sidste tid skal leves,
jeg ved at tiden tæller hjertets slag,
at alt det vi har grædt igennem livet
det svinder på en forårsdag.

En forårsdag hvor solen bare skinner,
som da jeg mødte dig den første gang
og hele verden svandt kun solen så os

og lavede en stille sang.

Og det er det jeg endelig har fundet
så mange år er gået sidenhen
vi tænker vel at noget sku' forandres
hvis vi ku' leve alt igen.

Vi tænker vel at vi gled fra hinanden
i årene der hastede forbi.
Og nu er alting stille her i stuen
og store ord er svær' at sig'.

Men du ved det sikkert allerinderst inde
selvom jeg sjældent bruger store ord
Du ved, at du er den der gennem livet,
og stadig i mit hjerte bor.

Jeg ved at al min sidste tid skal leves,
jeg ved at tiden tæller hjertets slag,
at alt det vi har grædt igennem livet
det svinder på en forårsdag.

Drachmann, Holger 1897

[Tekst](#)

10. Idas Sommarvisa

Tekst: Astrid Lindgren (fra "Emil och griseknoen", 1973)

Melodi: Georg Riedel

Du ska inte tro det blir sommar
ifall inte nå'n sätter fart
på sommarn och gör lite somrigt,
då kommer blommorna snart.
Jag gör så att blommorna blommar,
Jag gör hela kohagen grön,
och nu har sommaren kommit,
för jag har just tagit bort snön

Jag gör mycket vatten i bäcken,
så där så det hoppar och far.
Jag gör fullt med svalor som flyger,
och myggor som svalorna tar.
Jag gör löven nya på träden
och små fågelbon här och där.
Jag gör himlen vacker om kvällen
för jag gör den alldeles skär.

Och smultron gör jag åt barna,
för det tycker jag dom ska få -
och andra små roliga saker,
som passar när barna är små.
Och jag gör så roliga ställen,
där barna kan springa omkring -
då blir barna fulla med sommar

- och bena blir fulla med spring.

11. Kirsebærrenes tid (1866)

Tekst: Jean-Baptiste Clément
Melodi: Antoine Renard.
Oversættelse: Furefolk (2011)

Quand nous chanterons le temps des cerises
Et gai rossignol et merle moqueur
Seront tous en fête
Les belles auront la folie en tête
Et les amoureux du soleil au cœur
Quand nous chanterons le temps des cerises
Sifflera bien mieux le merle moqueur

Hver kirsebærblomst står lysende rød,
en nattegal synger om elskov og fest
- Hver fugl er til glilde -
Med ansigter skønne af galskab og glød,
og solen i hjertet, danser hver gæst.
Når sangen om festen lyder i nat,
besynger hver fugl - sin dyreste skat.

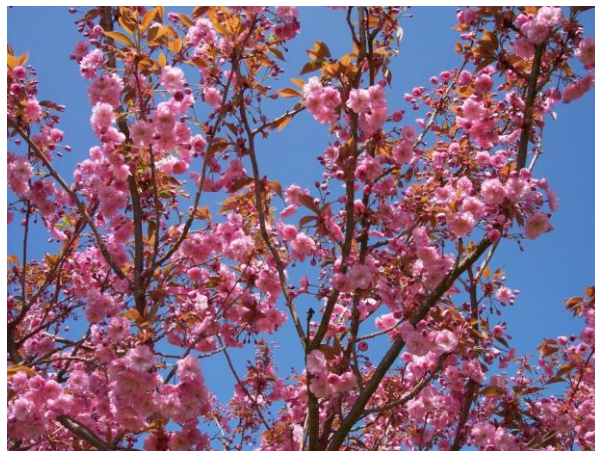
Men daggryet kommer, gør festen forbi,
og stunden til drømme, vemodige ord,
- Et perlebånd bristed' -
Rubinrøde perler dækker hver sti,
som dråber af blod under blade og jord.
Og tiden til glæde så hastigt svandt bort -
korallernes farver - dækket af sort.

Men frygter du sorg og kærlighedsve,
når kirsebærblomsten om våren står rød,
- så undgå de skønne!
Jeg selv vil ej leve en dag uden smerte,
hvis prisen, man kræver, er elskovens død.
Ved glæde som fest er sorgen en gæst,
som kommer når elskende - morer sig bedst.

Mit kirsebærtræ med blomster og frugt,
jeg gemmer dig altid her dybt i mit bryst
- I mit blødende hjerte -
Om Lykkens Gudinde så gav mig alt smukt,
min smerte ej stilnes, jeg bliver ej tyst.

Jeg elsker for altid hver blomstrende gren
og ved, den vil blomstre - ofte igen!

J'aimerai toujours le temps des cerises
C'est de ce temps-là que je garde au cœur
Une plaie ouverte !
Et Dame Fortune, en m'étant offerte
Ne pourra jamais calmer (fermer) ma douleur...
J'aimerai toujours le temps des cerises
Et le souvenir que je garde au cœur

12. Vårvinde frisker

Melodi: Folkevise fra Nordlandet
Tekst: Vidar Frandsen

Nede ved bredden
så man forleden
vognmandens yngste søn, Anders Kusk.
Anna hun ha' de
tænkt sig at bade -
smed særken på en busk.
Anna i vand til knæene står,
for hun har tænkt at vaske sit hår -
Bag busken ligger
Anders og kigger -
endelig er det vår!

Himlen sig hvælver,
Anders han skælver.
Fuglene synger - skoven er grøn.
Anna hun pjasker,
håret hun vasker -
Anna er meget køn.
Anders kan mærke, hjertet det slår -

højrrøde kinder Anders han får.
Anna sig bukker,
Anders han sukker -
endelig er det vår.

Op træder møen
nede fra søen -
nærmer sig busk - og Anders vor ven.
Højt flyver lærken,
ta 'r efter særken
Hun vil klæ's på igen, men
øje på Anders - Anna nu får.
Rødmende Anna - Anders forstår.
Højt skogger Tjuren -
midt i naturen -
Endelig er det vår!

13. En yndig og frydefuld sommertid

Tekst: Folkevisen fra Mariagerregnen
efter A.P. Berggreen (1869)
Melodi: Dansk folkemelodi

En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og trøster så manges en,
alt ved Guds kærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.

Blandt alle disse blomster véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
han overgår dem alle.

Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r ikke ro mig få.

Går jeg om dagen ud eller ind,
i hvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig var.

14. Når kirsebærtræerne blomstrer

Melodi: Erik Grip (1976)
Tekst: Nis Petersen (1949)

Når kirsebærtræerne blomstrer,
og det gør de i denne tid,
er det som jorden rækker
himlen sin blomstermund

Når kirsebærtræerne blomstrer -
det gør de i denne nat -
er det som lys, der brænder
over en bortgemt skat

Kirsebærtræernes trolddom
hvisker bag hver en hæk -
den samme lysende sladder,
der går i en rislende bæk.

Og jeg, der gik ud for at søge
efter en bortgemt skat -
glemmer de lys, der brænder
for sladder i en nat.

www.furefolk.dk